

Spørgsmålet om udligning af pensionsforskellen, således at grundbeløbet bliver ens for gifte og enlige har været debatteret med jævne mellemrum i de senere år. Samfundsudviklingen har medført, at ægtefæller i stadig større omfang betragtes som økonomisk selvstændige personer, der hver især indretter sig på at have egne indtægter. Denne udvikling antages i væsentlig grad at skyldes den stærke stigning i antallet af gifte kvinder med erhvervs-mæssig beskæftigelse. Når hver af ægtefællerne har ydet deres bidrag i den aktive tilværelse og indrettet sig på et indtægtsniveau, der svarer hertil, kan det virke urimeligt, hvis der ved pensioneringen sker en nedsættelse af pensionen til samgifte pensionister.

Det ændrede syn på ægtefællernes økonomiske selvstændighed var medvirkende til gennemførelsen af »delingen« af ægteparpensionerne efter folkepensionsloven og invalidepensionsloven i 1973. Denne deling af ægteparpensionerne havde til resultat, at ægtefæller der begge er pensionister, får udbetalt hver deres grundbeløb, ligesom grundbeløbene som hovedregel kun indtægtsreguleres på grundlag af ægtefællens egne indtægter.

Spørgsmålet om ens pensioner til gifte og enlige må også ses i sammenhæng med de ændringer, der er sket i familiemønstret, i retning af øget vægt på andre samlivsformer end ægteskabet. Dette ændrede syn har medført, at det undertiden kan virke vilkårligt, om der til en familie ydes pensioner til to »enlige pensionister« eller to »pensioner til samgifte«.

På denne baggrund finder regeringen, at tiden nu er inde til at foretage det næste skridt i retning mod det endelige mål, ens pensioner til samgifte pensionister og enlige pensionister. Det foreslås derfor at gennemføre en yderligere tilnærmelse mellem grundbeløbene for samgifte og grundbeløbene for enlige gennem en forhøjelse af grundbeløbene for samgifte med 744 kr. årligt.

Når ligestillingen mellem samgifte og enlige pensionister er fuldt gennemført, må der også gælde ens satser for de særlige beløb, der ydes til invalidepensionen, invaliditetsbeløb og erhvervsudygtighedsbeløb. Det foreslås derfor, at der nu gennemføres en forholdsmæssig forhøjelse også af disse beløb.

Indførelse af indtægtsregulering på grundlag af arbejdsindtægter for personer over 67 år.

Regeringen finder, at forbedringerne for de nuværende pensionister som led i denne etape af pensionsreformen får et betydeligt og mærkbart

omfang. Regeringen har endvidere fundet det nødvendigt i overvejelserne om det samlede indhold af pensionsreformen at foretage en nyvurdering også af andre principper i pensionslovgivningen end de, der er omtalt foran, om pensionstillægget og om pensionen for samgifte pensionister.

Det har været nærliggende i disse overvejelser at inddrage selve princippet om den fulde folkepension, dvs. princippet om, at folkepensionens fulde grundbeløb udbetales til alle over 67 år uden hensyn til indtægt.

Gennemførelsen af den fulde folkepension blev besluttet af folketinget i 1964 og fuldt gennemført den 1. april 1970, med gunstige overgangsordninger i de mellemliggende år.

I bemærkningerne til lovforslaget om indførelse af den fulde folkepension (Folketingstidende 1963-64, tillæg A, sp. 845) er bl. a. udtalt følgende:

»Da folkepensionen blev indført ved en lovændring i 1956, blev aldersrenteordningens fradragsregler lempet noget, og dens ydelser forhøjet. Samtidig indførtes folkepensionens mindstebeløb, der tilkommer personer over 67 år uden hensyn til økonomiske forhold.

Under forhandlingerne i folketinget om lovforslaget blev der af socialministeren og af de fleste partiordførere givet udtryk for ønsket om senere at bygge videre på det ikke-indtægtsbestemte mindstebeløb, således at den indtægtsbestemte folkepension med tiden kunne erstattes af en ikke-indtægtsbestemt, almindelig folkepension.

Fradragsreglerne har fortsat været genstand for betydelig opmærksomhed i den offentlige debat og ved drøftelser i folketinget om folkepension, og ved to lovændringer i 1960 og 1962 gennemførtes betydelige lempelser ved beregning af folkepension til de såkaldte selvpensionister ... «

»Disse gunstige beregningsregler for personer med pensionsindtægt af anden art må ses som udtryk for et ønske om at stimulere interessen for at betrygge alderdommen ved opsparing, og det må forventes, at spørgsmålet vil få øget betydning, efterhånden som større kredse af befolkningen omfattes af pensions- og efterlønsordninger. Hensynet til at fremme opsparingen taler for, at ikke alene pensionsopsparing, men også andre former for opsparing til alderdommen begunstiges gennem reglerne om beregning af folkepension.

En yderligere lempelse af fradragsreglerne måtte imidlertid efter regeringens opfattelse i første række tilgodese pensionister med arbejdsindtægter. Særligt under de senere års høje beskæftigelsesniveau må det tillægges stor betydning, at fradragsreglerne ikke afholder personer over pensionsalderen og deres ægtefæller fra fortsat beskæftigelse.

Regeringen var derfor nået til den opfattelse, at tiden måtte være inde til at søge disse spørgsmål løst ved en - eventuel gradvis - overgang